No. 117.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 29 September.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het Abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2.50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

[illegible]

II.

(Vervolg van onze vorige.)

4o. « Gij draaft in uwe redenering door, wanende « vast in den zadel der veronderstelling te zitten, dat de « rijken, de renteheffers minder belast waren, dan de min- « vermogenden; worden dan niet, tegen over het vrijdom « van belasting der rente, de meeste lasten van den Staat « door den meervermogenden gedragen? en, zoo men, « regtens, gelijkmatigheid verlangt, zouden niet de rijken « zich over ongelijkmatigheid hebben te beklagen?"

Antwoord: Dezelfde vraag werd, eenige dagen geleden, door een onzer dagbladen toestemmend beantwoord, en wel met becijfering, ter goeder trouw zoo het schijnt, als ontegenstrijdig bewezen.

De schrijver laat de onderscheidene hoofddeelen der middelen-begrooting de revue passeren en beweert telkens, dat die sommen geenszins door de minvermogenden, maar wel daarentegen, 't zij alleen of toch hoofdzakelijk, door de rijken bijeengebragt worden.

Hoe gelukkig zoude het zijn, als hij gelijk had, of als de bijdragen van de wezenlijke armen tot die sommen zoo weinig beduidend waren, dat de fiscus die welligt ontberen konde!

Volgen wij hem voet voor voet. Toevallig had ik daags te voren twee oude mannen van morgen tot avond met hunne kruisnetten tot aan de heupen in het drabbig water zien staan, om welligt nog voor den nacht een soodje visch aan de eene of andere welwillende huishouding te kunnen verkoopen, na vooraf de beste helft aan den landheer van het water voor de vergunning, daarin te visschen, te hebben gebragt. Beiden waren van patent voorzien, uit de weinige verdiensten van hunnen gereduceerden arbeid op 's lands werf betaald.

Vroeger kende ik eenen gepensioneerden officier die, om vrouw en kind voor gebrek te bewaren, 's nachts ging visschen en de vangst 's ochtends door een boer te markt liet brengen. Maar ook van dit bestaanmiddel moest hij in 't volgend jaar afzien. Het was hem niet mogelijk geweest om het bedrag van het patent uit te zuinigen.

Voor *jagt en visschery* wordt dus door minvermogenden niets betaald.

De *lotery*. — Mogt het waar zijn, mogt die alleen bestaan voor den speelzieken rijken, dien een matig verlies niet deert. — Maar de uithangborden met pronkende cijfertaal in onze straten, verlokken die niet den armsten, om, warsch van het zwoegen zonder hoop op vooruitgang, zijne schrale verdiensten aan eenen worp in het koninklijke fortuinrad te wagen? Het overgroot aantal dezer uithangborden en de menigte door het platte land zwervende collecteurs, doen zij ons niet besluiten, dat de loterij zonder de armen niet bestaan zoude?

Het *brievenport*. — Schrijven de armen hunne brieven uit weelde of vrijwillig? Zijn het niet de formaliteiten van den burgerlijken stand, van de militie, van de regterlijke magt, die bij iedere kleine transactie van 's armen huisgezin bescheiden eischen van elders: zijn het niet de kleine nerings- en luttel familie-belangen, dikwerf ter helft door het brievenport geabsorbeerd, die den armen tot het frankeren of tot het betalen eens briefs doen besluiten?

Blijft men nog beweren, dat de arme tot den opbrengst van het 1e *hoofddeel* niets bijdraagt?

Er volgt onder meer het *hoofddeel patenten*. Bij de groote massa der patentschuldigen is het niet het verworvene, maar alleen de hoop om te verwerven die het patent betaalt.

Een eenig staaltje:

Een verarmd huisvader, die zich als wel opgevoed in staat acht, om onderwijs te geven, grijpt dit laatste middel aan, om de zijnen voor gebrek te bewaren. Na een — niet kosteloos — doorgestaan examen mag hij patent ontvangen, doch moet eene som betalen, voor te beginnen, die hij niet en heeft. Wie hem kent en eenigzins het doen kan zal eene bijdrage niet kunnen weigeren; maar de giften zijn karig, hij moet van huis tot huis — *het patent vraagt aalmoes!* Zal de schrijver blijven zeggen: het is een meervermogende, want het is een man uit de fatsoenlijke stand!

Hoofddeel accynsen; voornaamste onderdeel, wijn en sterke dranken; — dus artikelen van weelde — dus niet gedragen door de minvermogenden.

Wel is waar, de matigheidsgenootschappen breiden zich uit naar mate de middelen, om aan de weelde eener verkwikking te voldoen, ontbreken, maar — is al die verkwikking dan weelde? is zij niet bij duizenden eene behoefte als geneeskundig preservatief tegen de vernielende koortsen waarmede de dampen, in wier midden die duizenden sloot- en dijkwerkers, moddermannen, visschers en anderen met harden arbeid hunnen kost verdienen, hen bedreigen? Ontneem aan hun deze weldadige prikkeling van hun door de miasmen geparalyseerd gestel, en de gasthuizen zullen die sterke armen en spieren zien verslappen en wegkwijnen.

Welk gedeelte toch van dit onderdeel der accijnsen zal wel meer aan den fiscus opleveren, — die fijne wijnen? [illegible]

Hoofddeel Personeel.

Stellig is de schrijver geen ontvanger, of heeft toch nimmer op eenen betaaldag in het voorhuis van eenen ontvanger gestaan en de 20 à 30 contribuenten, niet in persoon, want de huisvader mag zijn werk niet verlaten, maar in de persoon der gedelegeerde huisvrouw gezien, wier kleeding en handen nog sporen toonen van het ongaarn ter zijde geschoven huisselijk werk, met hunne kleine kinderen, die zij niet alleen durfden laten, op den arm of aan de hand, ongeduldig hunne beurt afwachtende, om het tusschen de vingeren geklemde twaalfde gedeelte van hunnen aanslag in het *personeel* over te geven, terwijl welligt onder den geheelen hoop een eenige dienstbode voorkomt, die de meer aanzienlijke gift van zijnen meester uit eene beurs voor den dag haalt.

Zal de fiscus de 29 schamele contribuenten wel willen missen voor het dubbelde en drievoudige der gift van den eenen meervermogenden? — En toch bestaat de verhouding van 29 tot 1 en op menige plaats van 49 tot 1 minvermogenden, die hunnen aanslag in 't personeel van hun dagelijks werkloon moeten besparen, tot de meervermogenden, die hunne bijdrage met 3, 6 of 12 maanden in eens van hunne renten kunnen afzonderen.

Worden zoodoende allen, die tot de sommen der genoemde hoofddeelen bijdragen, waaronder 5/6 zullen zijn, die welligt hun dagelijks brood, maar niets daarboven verwerven, die dus geene kapitalen bezitten, worden deze allen onder de de *meervermogenden* gerangschikt, ja dan blijft voor de minvermogenden (dat is voor hen, die niets bezitten noch verwerven) niet meer te betalen over dan het grootste gedeelte der 12 millioen welke van zout, zeep, turf, steenkolen, gemaal en geslagt moeten worden opgebragt.

En zoo mede is de gelijkmatige verdeeling der staatslasten in weerwil van het vrijdom van belasting der renten bewezen — dit is het toch wat de aangehaalde becijfering bedoelde. Maar zij wilde nog meer: de waarschijnlijkheid, dat de rijke ongelijkmatig meer belast zij, zoude betoogd, de veronderstelling van het tegendeel als eene onbezonnenheid zoo niet erger, het spreken daarover als gevaarlijk zoo niet als misdadig aan de kaak gesteld worden, ten einde klem aan het slotrefrein bij te zetten, dat door den staat niet gevraagd mogt worden; wie kan iets missen? maar alleen, wie is verpligt om te geven?

Wanneer nu deze verpligting ook bewezen was, maar dat de verpligtte, zooals die massa van minvermogenden aan welke men de millioenen van het laatste hoofddeel heeft toegewezen; niets had, om te geven of er van te nemen, zal de staat niet bij diegenen moeten komen vragen, die zooveel missen kunnen, zonder dat het hunnen welstand, hunne voorregten, hun levensgenot deert? Zal de staat te gronde gaan, terwijl deze bevoorregten hunne verpligting, om tot het behoud mede te werken, met de goudschaal af willen wegen?

Is het niet bedroevend en doet het niet de waarde van de menschelijke ziel betwijfelen; wanneer eenig individu of wel eene geheele klasse van staatsburgers, hoe meer bevoorregt, hetzij door de fortuin, hetzij door de bestaande staatsinrigting, des te meer marchandeert en afdingt van de verpligtingen tegen dien staat, tegen het gemeene wezen waartoe zij behooren? Mag diegene in vijandige positie tegen den staat opstaan, wiens *positief* regt op bezitdom door den staat alleen tegen het *natuurlyk regt* van het meertal van het volk, om ten loon van hunnen arbeid een geëvenredigd deel in de algemeene welvaart te verlangen, gewaarborgd wordt?

Wanneer de niets bezittende in oorlogsnood als militien of schutter het eenige dat zijn eigen is, lijf en gezondheid en leven, aan den staat ten offer brengt, dan zeggen wij, dat hij zijnen pligt gedaan had, dat de staat dit offer van hem eischen mogt, — en hij, wiens bezitdom het middel gaf, zich van eene gelijke verpligting vrij te koopen en die nog daarenboven dit bezitdom, ten koste van den staat, hooger weet op te voeren, zal die mogen afdingen van het bij te dragene klein gedeelte dier eigendommen, die onder de bescherming van allen zoo ruim geworden zijn, wier soliditeit gedeeltelijk van het voortbestaan der algemeene welvaart (want dit is de staat) afhankelijk is?

Met weerzin leest men de taal der organen dezer denkwijze. Op 's ministers beweren, dat de voorgedragene wet populair zij, omdat de mingegoeden eenigzins gespaard waren; wordt met andere woorden, maar stoutweg à la Louis XIV, geantwoord: « l'etat c'est moi!" er bijvoegende: « zijn wij het niet, die den staat in tijd van nood moe- « ten steunen?" — (*moesten*, maar geenzins daartoe gezind zijn.)

Die stoute taal maakt hun enthusiasmus gaande; — zij, die anders iedere welgemeende eenvoudige redenering met de magtspreuk « schoonklinkende woorden!" verachtelijk terugwezen, verdedigen thans de belangen van den mammon met dichterlijke beeldenspraak, tot walgens toe niet alleen, maar ook alleronhandigst, wanneer zij de algemeene welvaart van de groote kapitalen laten afstroomen, als de Rijn van de Alpen. Wat toch brengt die rivier van daarboven? keijen, gruis en verwoestend sneeuwwater. De [illegible] wateren der [illegible] beeken, die de vruchtbare slib der dalen tot den stroom voeren, die zijn het die hem allengkens vruchtbaar en magtig doen worden.

Geenszins uit de hoogte der groote kapitalen, — neen, uit de diepe vruchtbare gronden van den menschelijken arbeid kiemt de welvaart der volken.

5o. « Is het niet de waardigheid van den staat compro- « mitteren, wanneer gij den raad geeft, om minder « naauwgezet met zijne schuldeischers te handelen?"

Antwoord: Toen de staat afdaalde tot een burgerlijk persoon en zich in makelaarshanden overgaf, om met geldschieters te contracteren — ja toenmaals was de waardigheid van den eigenlijken staat gecompromitteerd. Wat er echter met het contract en met de vervulling van diens bepalingen later mogt voorvallen, geen andere maatstaf dan die van gewone burgerlijke transactie mag bij de beoordeeling dier eventualiteiten gebezigd worden. De eigenlijke Staat en diens waardigheid kunnen nimmer een motief worden, om eenen anderen maatstaf toe te passen. Bestaat er onmogelijkheid tot vervulling der beloften uit onvoorziene en onverschuldde toevalligheid en gebeurtenis voortgekomen; de schuldeischers moeten accorderen en de eer van den failliet blijft ongekrenkt. Het verwijt van frauduleus contract is van zelve ontzenuwd door het bewijs, dat de schuldeischers op de verlegenheid van de schuldenaar gespeculeerd, daarvan voordeel getrokken en daarmede gewoekerd hebben.

Dit alles wisten de geldschieters zeer wel — hoezeer ook hunne organen, ter verlokking van den eenvoudigen tot het willig bijbrengen van diens spaarpenning het deden voorkomen, als of de Staat zelve, met al zijne eer en waardigheid tot onderpand moest dienen. Hand in hand, met het vooruitzigt om hunne schatten daar voor langeren tijd veilig te bergen, waar zij hoogen interest gaven en waar millioenen menschen gedwongen waren, door hunnen arbeid dien interest op te brengen, ging bij de kapitalisten het vaste voornemen; om bij de eerste onheilvoorspellende conjuncturen van dien Staat zich van diens schuldbrieven te ontdoen. Op de lotgevallen van het volk werd met daling en rijzing, met hooge en lage notering der effecten gespeculeerd; bewijs genoeg, dat de uit de vroegere en eeuwige verpligtingen van den eigenlijken Staat geboren nadeelige kansen voor de zekerheid der belegde gelden nimmer voorbijgezien zijn, dat men zich nimmer in allen ernst verbeeld had, dat de Staat zoo naauwgezet tegen de schuldeischers behoorde te zijn, om zijn heilig doel, om zijn bestaan ten gelieve van de speculatien der geldschieters op te offeren. *(Vervolg hierna.)*

NIEUWSTIJDINGEN.

RUSLAND.

PETERSBURG, den 9. September. In het uitgestrekte Russische rijk heeft tegenwoordig eene gebeurtenis plaats, die veel overeenkomst moet hebben met sommige der landverhuizingen van de vroegere tijden der wereld; het is namelijk de verplaatsing van de kroonboeren, bevolking van ongeveer twaalf millioenen zielen, en alzoo van een vijfde van de geheele bevolking van Rusland.

Het gouvernement heeft die boeren verplaatst naar streken waar zich groote uitgestrektheden van onbebouwde gronden bevinden en die niet dan zwak bevolkt zijn. De kroonboeren zijn te dien einde verdeeld geworden in twee klassen, waarvan de eerste die is van degenen, die de verhuizing uit eigen keur gevraagd of aangenomen hebben, en de tweede zamengesteld is uit dezulke, die uit hoofde van wangedrag door hunne plaatselijke overheden daartoe veroordeeld zijn. De boeren van de eerste klasse worden bij voorkeur verzonden naar de zachte en vruchtbare Transcaucasische streken.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT den 23. September. In Zwitserland is de rust nog niet overal hersteld. Uit Wallisserland schrijft men: « De notaris *Saillen*, een liberaal, is door eenige staatkundige tegenstrevers doodgeslagen. Twee personen, die men verdacht houdt, zijn gedagvaard."

Uit Baselland meldt men: « Zondag, den 3 September, drong eene bende uit Aargau in ons kanton en wel in Farnsburg, te Ormelingen, enz., mishandelde den landraad *Obrist*, en maakte zoo veel geweld, dat de omliggende gemeenten genoodzaakt waren tegen de rustverstoorders te velde te trekken en hen te verjagen. Een aantal hunner is gevangen genomen."

— Uit Damscheid, in het district St. Goar, wordt het volgende medegedeeld, betreffende een dezer dagen aldaar ontdekt vreesselijk misdrijf: « Sedert eenigen tijd was hier het gerucht verspreid, dat zekere daglooner, wiens vrouw voor een jaar overleed, van dien tijd af zijn driejarig kind op eene vreesselijke wijze mishandeld en aan honger en ellende prijs gegeven had, met het blijkbaar doel, om zich op deze wijze van het kind te ontdoen. Zoodra dit ter ooren van het hoofd des plaatselijken bestuurs kwam, haastte deze zich de zaak te onderzoeken, en vondt men

werkelijk het in den afzigtelijksten toestand, overdekt met wonden en tot een geraamte uitgeteerd. Dadelijk is het ongelukkige wezen aan den onnatuurlijken vader afgenomen, behoorlijk verzorgd geworden en het geregtelijk onderzoek tegen den schuldige begonnen."

ENGELAND.

LONDEN, den 23. Sept. Z. K. H. prins *Alexander* der Nederlanden, die een geruimen tijd op het jagtslot van den hertog van *Leeds* in Schotland had doorgebragt, is daarna door den hertog van *Richmond* op Gordoncastle ontvangen, waar een groot bal ter zijner eere is gegeven, en bevindt zich thans op Alnwickcastle, als gast van den hertog van *Northumberland*. De Prins betoont zich uiterst voldaan over de in Schotland gesmaakte genoegens en ondervonden gastvrijheid. Denkelijk zal hij eerst in de volgende week naar Londen wederkeeren.

— Uit Zuid-Wallis blijven de berigten nog altijd treurig, de verwoestende benden gaan er nog steeds haren gang, en uit Swansea wordt geschreven, dat Carmarthenshire en Cardigangshire waarschijnlijk onder de krijgswet gesteld zouden worden; ook vernam men, dat er tot het vonnissen der gevangenen eene speciale commissie benoemd zou worden; de regters die dezelve zouden uitmaken, waren evenwel nog niet benoemd.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 24. September. Onderscheiden bladen beginnen het er bijzonder op toe te leggen, om den openbare geest tegen het wapenen der forten op te zetten en ter ondersteuning van deze pogingen is er eene petitie in omloop gebragt; aan welke onder anderen de bladen *le Commerce*, *la Reforme*, *la Nation*, *le Charivari*, *la Gazette de France*, *la Quotidienne*, *la France* en *l' Echo Francais* zich aangesloten hebben. Ook in de departementen wint deze gisting niet weinig veld, en onder de bladen, die zich daar voor de petitie verklaren, doet zich onder anderen onderscheiden het *Journal de Cherbourg*, hetwelk zijn gevoelen aldus resumeert: « Herziening van de wet van 1841, en weigering van alle verdere subsidie, hetzij tot voltooijing van den opbouw, hetzij tot wapening der vrijheid moordende forten.

— Vrijdag is de heer *B*..., krachtens een bevelschrift van den prefect van politie in zijn huis gearresteerd. Men heeft bij hem eene verborgene drukkerij gevonden, waarop de proclamatien gedrukt werden. Hij is een der chefs van het laatstelijk ontdekt komplot, die meer voor staatkundige misdrijven in gestraft geworden.

— Er zijn sedert eenige dagen vreemde geruchten nopens het kasteel van Ham in omloop. Het garnizoen, hoewel herhaaldelijk veranderd, toont veel toegenegenheid voor prins *Lodewyk Napoleon*. Ofschoon het aan de schildwachten verboden is, bewijzen zij hem millitaire eer, en herhaaldelijk hoort men het geroep van: *leve de Keizer!* Die zaak wordt ten strengste onderzocht, en het garnizoen zal nogmaals veranderd worden, terwijl ook nog andere maatregelen zullen worden genomen.

— De gewezen president der republiek Haïti, Generaal *Boyer*, is gisteren te Havre aangekomen. Hij begeeft zich naar Parijs, en men denkt dat hij zijn verblijf in Frankrijk vestigen zal, waar hij sedert lang aanzienlijke geldsommen heeft uitgezet.

— De bank van Frankrijk is op het punt om nieuwe billetten uit te geven, gedrukt op een met bijzondere kunst vervaardigd papier, voorzien van watermerken, welke het meer tijd en bekwaamheid kosten zou om na te maken, dan dat men redelijker wijs kan onderstellen, dat vervalschers daaraan zouden willen of kunnen besteden.

— Volgens de jongste tijdingen uit Algerië heeft generaal *Lamoriciere* den 23. Augustus wederom een kamp van *Abd-el-Kader* verrast en zelfs de tent van den Emir en verscheidene van deszelfs bedienden in handen gekregen.

BELGIE.

— In eene door het *Journal d' Anvers*, ter gelegenheid eener beschrijving van het scheeps-museum te Parijs, gegeven schets van de in der tijd voor *Napoleon* te Antwerpen gebouwde pracht-sloep, geeft de steller zich toe aan aanmerkingen over den wansmaak, die zoo bij ons als in Frankrijk heerscht, met opzigt tot het vervaardigen der sieraden van beeldsnijkunst, met welke men er de schepen poogt te verfraaijen. Hij stelt daartegen over de keurige wijs, waarop de koninklijke Nederlandsche, onlangs hier geziene stoomboot *de Leeuw* versierd was, welker sieraden zegt hij, uitmunten door bevalligen zwier en door eene teekening van bijna onberispelijke zuiverheid.

— Tusschen Gent en Brussel is den 18. des avonds een droevig ongeval gebeurd. Een 18jarig meisje te Bruggenhout, op het oogenblik dat een spoortrein naderde, de baan hebbende willen oversteken, is het slagtoffer harer onvoorzigtigheid geworden. Door den stoomsleper aan den arm gegrepen, is zij neêrgeworpen en haar hoofd en dijen op de schrikkelijkste wijs vergruisd geworden.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 25. September. In de zitting van de Tweede Kamer van heden is ingekomen eene Koninklijke boodschap, tot intrekking van de voordragten nopens de successie en de belasting op sommige takken van inkomsten.

Voorts is ontvangen eene missive, houdende eene verandering in de voordragt op de middelen, betreffende de twee-jarige Staatsbegrooting. Die verandering bestaat hierin, dat er zal worden geheven eene *algemeene belasting op de inkomsten*, nader bij de wet te regelen, en waarvan het geraamd bedrag beloopt ƒ 5,250,000. Daarenboven worden de 16 opcenten op de grondbelasting voor het Rijk hersteld, ten bedrage van ƒ 1,319,200; hetgeen dus eene gezamenlijke vermeerdering van ƒ 6,569,200 beloopt, en de begrooting van ontvangsten die der uitgaven met ƒ 5,[illegible] zou doen overtreffen.

— Nadere berigten van Java ontvangen, betreffende de in den nacht van den 5 op den 6 Januarij ll. op het eiland Nias plaats gehad hebbende aardbeving, vermelden meerdere bijzonderheden omtrent dat natuurverschijnsel. De schokken duurden negen minuten onophoudelijk voort. Huizen stortten in en bedolven de inwoners onder derzelver puinhoopen. Een gedeelte van den Horitia is in de afgrond nedergeploft, waardoor de borstwering der benting, zoo ook de gouvernements-gebouwen, met uitzondering van de kommandants-woning, ineenzakte. Eene groote kompong, Mego genaamd, werd door eene hemel hooge golf weggespoeld, waardoor menschen-levens verloren gingen.

Dezelfde golf nam in de nabijheid van den een uur noordelijker gelegen berg Sie Tolie, prauwen met zulk een geweld, uit de rivier op, dat die vaartuigen, waaronder eene gouvernements-kruisboot, 100 à 160 passen van hunne ankerplaats op den wal werden geslagen.

— In de dagbladen van de Kaapstad van den 16 Junij leest men nog het volgende:

« Boeren en anderen, die onlangs uit onderscheidene deelen des lands te Grahamstad aangekomen zijn, brengen de aller ontmoedigendste tijdingen nopens den staat der grenzen mede. De Kaffers schijnen onlangs elke grensplaats bezocht te hebben, met het doel om dezelve te plunderen, en zij schijnen daarin ongelukkiglijk maar al te wel geslaagd te zijn. Wij vernemen, dat vele boeren van hun laatste span ossen beroofd zijn geworden.

« De onophoudelijke invallen der Kaffers in de kolonie, en hunne schrikverwekkende plundering der grensbewoners, zijn zoo onverdragelijk geworden, dat niets dan wakkere en krachtdadige maatregelen, aan den kant der gezagheбbers, de blootgestelde boeren kunnen verhinderen, hetzij om de grenzen te verlaten, dan wel de herstelling hunner grieven, in hunne eigene handen te nemen."

In een ander berigt leest men, dat de kolonel *Somerset* met zijne troepen de kaffers, onder bevel van *Tola*, heeft aangevallen en hen uit de streken van Fort-Willshire en het Keiskama bosch heeft verdreven.

MENGELINGEN.

Allerlei.

ZINGENDE MUIZEN.

Dat de liefhebberij voor de muzijk bijna tot diezelfde hoogte gestegen is, als vroeger de razernij voor de tulpen, is bekend, maar dat de muzijklust ook de muizen bekropen heeft, dit wist men nog niet. De Engelsche Globe verzekert thans evenwel zeer ernstig, dat men onder de muizen zeer goede zangmeesters vindt. Zie hier zijn verhaal.

« Het bestaan van zingende muizen is geen verzinsel; de meest ongeloovigen zullen er zich van kunnen verzekeren. Het diertje bestaat; zie hier eenige bijzonderheden. De vrouw van eenen kleermaker, woonachtig op de tweede verdieping van een huis in Red-Cros-Square, hoorde eenen geheelen nacht het zingen van een' vogel; zij dacht in den beginne dat het haar kanarie was, die haar verhinderde te slapen, en zij hing het kooitje buiten het venster. Het duurde niet lang of het zingen begon op nieuw, en kwam dan van dezen dan van genen kant van het vertrek, even als de geest van HAMLET. Eindelijk bemerkte de vrouw ten duidelijkste, dat het geluid uit het houten beschot kwam. Er werd een val gezet en de sirene werd gevangen.

« Het diertje is een manetjes-muis van de gewone soort. Wanneer het zingt zou men wanen eene kanarie te hooren, het zijn die zelfde lange roulades en melodiën. Door middel van een vergrootglas heeft men zich van de bewegingen der luchtpijp verzekerd. Geen mensch zou bij mogelijkheid de zachte geluiden dier muis kunnen nabootsen. Het duurt somwijlen zeer lang eer zij er toe komt om te zingen, maar eenmaal begonnen, laat zij zich ook door het grootst gedruisch niet storen. Men verzekert dat haar zang een octaaf hooger is dan die van een kanarie.

« Reeds voor eenigen tijd is er nog zulk eene muis gevangen en naar het kasteel gebragt, om dezelve aan den prins van Wallis en de kleine prinsesjes te laten hooren.

Een speculant heeft onlangs aan den Prefekt van de Seine het voorstel gedaan om de ratten te verdrijven die op dit oogenblik in de hoofdstad Parijs eene groote schade aanrigten. Hij betoogt dat er 2½ millioen ratten in Parijs aanwezig zijn, die de riolen en gebouwen vernielen, en daarenboven de inwoners benadeelen door het vernielen van keldervoorraad en koopwaren, ten bedrage van meer dan 5 centimes per dag en per hoofd, hetwelk voor twee en een half millioen ratten bedraagt 12,500 franken per dag.

De graaf GRIEPENSTIERNA te Stockholm, eene ons tot dusver nog onbekende grootheid, heeft in vollen ernst het voorstel gedaan, om eene ridderorde voor kinderen te stichten. Bestonden er nog geen gekkenhuizen, men diende ze opzettelijk voor dien vindingrijken heer uit te denken.

In 't zuinige woont gezondheid, in overvloed ziekte en vroege dood.

De vrede heeft zijne helden, even goed als de oorlog, en zij, die de waarheid in liefde verdedigen, zijn voor de menschheid vaak nuttiger, dan de dapperen op het slagveld. De ijverige voorstander van vrijheid en licht tegen dwang en verduistering, de onverschrokken beschermer der verlaten onschuld tegen het geweld, en de geneesheer, die ten beste der menschen zijn leven waagt, ze zijn zoo goed helden, als de soldaat, die eene schans bestormt.

ADVERTENTIEN.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 28 September. Sedert den 26 dezer zijn alhier ter reede gekomen. Voor Antwerpen bestemd:

Sorken, F. Elfing, garst, Carl Eduard, V. Ank, haver en garst, beide Christiaansand; Pandora, T. Gilbert, Sevilla, mol; Fortuna Ressorte, A. Scarpe, Trieste, lijnzaad.

Voor Gend bestemd:

Palmina, J. Schreyenburg, Liverpool, klipzout.

Voor Rotterdam bestemd:

Lowlandlass, W. Taylor, Paris, D. Robertson, beide Sunderland, steenkolen.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG

28 September 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	ƒ 8.65	Winter garst	ƒ 4.50
N. dito dito	„ 7.25	Zomergarst	„ 4.00
J. Walch. dito	„ 8.85	J. Paardenboonen	„ -
Nieuwe dito	„ [illegible]	W. Witte Boonen	„ -
N. Rogge	„ 5.40	W. Bruine dito	„ -
W. Groene Erwten	„	N. W. Paardenboonen	„ -
Z. dito	„	N. Z. dito	„ -
Koolzaad	„ [illegible].25	Raapolie	ƒ 56.00 p. v.
W. dito	„	Patentolie	„ 58.50 „
St. Joosland dito	„	Lijnolie	„ 59.00 „
Haver	„	Raapkoeken ƒ	de 1040 st.
Boekweit	„ 5.50	Lijnkoeken „ 8.50	„ 100 „

Te Vlissingen, bij A. W. VAN [illegible].